

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/287/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314212544
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4314212544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov Mgr. Andrey Szombathovej - Polákovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S. č. d. XX, 2. T. O., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. č. d. XX, žalovaní v 1. a 2. rade zastúpení Advokátskou kanceláriou Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká č. 36, IČO: 46 962 000, o zaplatenie 1862,18 eura s prísł., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 12. januára 2017, č. k. 11C/215/2014-199, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v 1./ a 2./ rade voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 12. januára 2017, č. k. 11C/215/2014-199 žalobu proti žalovaným v 1. a 2. rade zamietol a o trovách konania rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade má právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1862,18 eur a úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 6.8.2012 v sume 135,30 eur a ročný úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1862,18 eur od 7.8.2012 do zaplatenia.

2.2. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 27.6.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným.

2.3. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 21.4.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky.

2.4. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 4157,39 eur, ktorá pozostávala z istiny 3472,67 eur, riadneho úroku 275,19 eur, úroku z omeškania 385,61 eur a

ostatného príslušenstva 23,92 eur. Sumu 23,92 eur (ostatné príslušenstvo a poplatky) a sumu 385,61 eur (úrok z omeškania) si však žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2.5. Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovaným úver 2323,57 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 54,77 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.3.2013 v počte 34 a celkovej výške 1862,18 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2012 do 20.3.2013 sa stali splatnými dňa 6.8.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Uplatňovaná dlžná suma ku dňu napísania žaloby pozostáva z 34 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 1862,18 eur (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

3.1. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“

3.2. Žalobca zastáva názor, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva nehovorí o podmienkach postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušovaniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavný účel predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 Zákona o bankách nezakladá občianskoprávnu zodpovednosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 Zákona o bankách.

3.3. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 O.z. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcia vyplývajúca zo Zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 Zákona o bankách.

4.1. Žalovaní v 1. a 2. rade žiadali žalobu zamietnuť, pretože nie je daná aktívna legitimácia žalobcu. Uviedli, že Zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými (ďalej aj Zmluva) je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Tento výklad je v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 O.z. preto aj prípadne dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Z povahy postavenia účastníkov Zmluvy je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Poukázali na to, že k aplikácii novely § 52 ods. 2 O.z. sa vyjadril aj NS SR v rozsudku z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014.

4.2. Podľa nich pri postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu a žalobca museli sa pri postúpení pohľadávky riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky aj ustanovením § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj

inej osobe ako banke, avšak za splnenia určitých podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (účinného v čase postúpenia pohľadávky) Citovaný odsek 8 charakterizujú nasledovné aspekty: 1. Postupiteľnosť pohľadávky. 2. Predchádzajúca písomná výzva klientovi. 3. Omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní. 4. Postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní (splatené pohľadávky). 5. Postupiteľnosť aj tretej osobe. 6. Nevyžaduje sa súhlas klienta. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 O.z. a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 O.z., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

4.3. Žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., t.j. nedodržanie písomnej výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní, a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe (v rozpore s § 39 O.z. a § 40 ods. 1 O.z.). Túto povinnosť nemožno nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca tak nedisponuje aktívnou legitimáciou. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia týchto podmienok. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.

4.4. Podľa žalovaných je potrebné zaoberať sa tým, kedy bola výzva v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. žalovanému doručená, a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90 dňovej lehoty po splatnosti záväzkov žalovaného, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Podľa žalovaných z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

5. Žalovaní poukázali na to, že nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávka voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Treba vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 O.z. bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Poukázali na to, že právny predchodca žalobcu (banka) nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní poukázali aj na § 53 ods. 9 O.z. a na to, že banka vopred neupozornila žalovaných v lehote určenej zákonom na uplatnenie svojho práva (vyhlásenie splatnosti) pred tým, ako úver zosplatnila. Žalovaní uviedli, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre taký postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Banka však predčasnú splatnosť úveru nevyhlásila. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie banka môže realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie žalobca nemá, keďže nemá bankovú licenciu.

6.1. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej 21.4.2008 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako bankou a žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade spotrebný bezúčelový úver 70.000 Sk, t.j. 2323,57 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá, v deň uzatvorenia úverovej zmluvy 12,35 %. Výška splátky istiny 1650 Sk, t.j. 54,77 eur. Splatenosť prvej splátky 20.5.2008, počet splátok 59, splatenosť splátok istiny mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Konečná splatenosť 20.3.2013. Splatenosť úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca RPMN - 16,89 %. Celkové náklady spojené s úverom 29.771,10 Sk. Podľa čl. I. bodu 7, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia,

napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je Banka oprávnená postupovať v súlade s Úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku ...

6.2. Podľa bodu 7.6.1. VOP - písm. a/ ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta a/alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, Banka je oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Podľa bodu 10.3. VOP pri doručovaní písomností poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní.

6.3. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.6.2012 uzavretej medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a. s. a z Prílohy k tejto zmluve vyplýva, že postupca postúpil na postupníka pohľadávku voči žalovaným v 1. a 2. rade. Zostatok pohľadávky je 4157,39 eur, splatnosť úveru je uvedená 20.3.2013. Výška omeškaných splátok ku dňu postúpenia je 4144,68 eur. Dátum poslednej úhrady je uvedený 20.10.2008. Počet dní omeškania 1333.

7.1. Podľa čl. VII bodu I Zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.6.2012 uzavretej medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou, a .s. a postupníkom žalobcom, postupca odovzdá postupníkovi oznámenia o postúpení v lehote 14 pracovných dní od účinnosti tejto zmluvy. Postupník sa zaväzuje, že doručí oznámenia o postúpení pohľadávok dlžníkom a garantom pre každú pohľadávku prostredníctvom pošty formou doporučenej listovej zásielky, a to v lehote 30 pracovných dní odo dňa prevzatia oznámení o postúpení od postupcu podľa predchádzajúcej vety. Doklad o splnení povinnosti postupníkom podľa predchádzajúcej vety s príslušnou kópiou oznámenia o postúpení predloží postupník postupcovi v lehote 10 pracovných dní po obdržaní návratky doručenky.

7.2. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2012 adresovaného žalovanému v 1. rade vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamuje žalovanému v 1. rade postúpenie pohľadávky postupcovi - žalobcovi, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok. K oznámeniu nie je pripojený doklad Slovenskej sporiteľne, a.s. o odoslaní oznámenia ani o doručení oznámenia žalovanému v 1. rade.

7.3. Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému v 1. rade nebolo súdu predložené a nie je predložený ani doklad Slovenskej sporiteľne, a.s. o odoslaní oznámenia ani o doručení oznámenia žalovanej v 2. rade.

7.4. Z výzvy o úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 18.7.2012 vyplýva, že ju adresoval žalobca žalovanému v 1. rade. Nový veriteľ oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 16.7.2012 a žiada o okamžité uhradenie 4325,37 eur najneskôr do 28.7.2012.

7.5. Z výzvy o úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo 16.7.2012 vyplýva, že ju adresoval žalobca žalovanej v 2. rade. Nový veriteľ oznamuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 16.7.2012 a žiada o okamžité uhradenie 4323,66 eur najneskôr do 26.7.2012.

7.6. Z poštového podacieho hárku odosielateľa - žalobcu vyplýva dátum podania doporučenej zásielky 19.7.2012 pre žalovaného v 1. rade a z poštového podacieho hárku odosielateľa - žalobcu vyplýva dátum podania 17.7.2012 doporučenej zásielky pre žalovanú v 2. rade. Žalobca súdu uviedol, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu vo výške celkove 347,64 eur. Posledná úhrada zo strany žalovaných bola 20.10.2008.

8. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 497, § 273 ods. 1, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, § 504 Obchodného zákonníka, § 2, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, t. j. v znení platnom a účinnom ku dňu 21.4.2008, podľa § 39, § 52 ods. 1, 2 v znení účinnom od mája 2014, § 52 ods. 3, 4, § 54, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (O.z.), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.

9.1. Na základe vykonaného dokazovania považoval za žalobcom preukázané, že právnemu predchodcovi žalobcu Slovenskej sporiteľni, a.s. vznikla voči žalovaným v 1. a 2. rade pohľadávka na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a

žalovanými v 1. a 2. rade dňa 21.4.2008. Žalobca si v tomto súdnom konaní uplatňuje voči žalovaným v 1. a 2. rade pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník 27.6.2012, poukazujúc na to, že na základe tejto zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu z uvedenej zmluvy o splátkovom úvere voči žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, žalobcovi. Žalobca si pohľadávku uplatňuje v sume 1862,18 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 6.8.2012 vo výške 135,30 eur a ročný úrok z omeškania 8,75 % zo sumy 1862,18 eur.

9.2. Zo žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňuje splátky úveru splatné od 20.6.2010 do 20.3.2013 v počte 34 a v celkovej výške 1862,18 eur. Žalobca uviedol, že splátky pôvodne splatné od 20.8.2012 do 20.3.2013 sa stali splatnými dňa 6.8.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

10.1. Prvoinštančný súd uviedol, že záväzkovo-právny vzťah na základe predmetnej úverovej zmluvy je tzv. absolútnym obchodom, to však nevylučuje možnosť, že svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu. Na základe predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere veriteľ ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania sa zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi, ktorým je fyzická osoba spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Uzavretá Zmluva o splátkovom úvere spĺňa definíciu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2, § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia tejto zmluvy a spĺňa aj definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1, 3, 4 O.z.

10.2. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej O.z. sú účinné od 1.5.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred ich účinnosťou.

10.3. Súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, je povinný aj bez návrhu podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu ako predávajúceho voči žalovanému ako spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ premlčania dovoľával. Pri posúdení toho, či došlo k premlčaniu nároku žalobcu prihliadol na § 52 ods. 2 vety tretej O.z., v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11.1. Pokiaľ žalobca uvádzal, že v rozhodnutí Najvyššieho súdu z 27.3.2013 sp. zn. 6MCdo 4/2012 vyslovil súd právny názor, v zmysle ktorého v otázke premlčania na právny vzťah zo zmluvy o úvere, ktorá je tzv. absolútnym obchodom, je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, súd poukázal na to, že uvedené rozhodnutie bolo vydané pred účinnosťou § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj pred účinnosťou § 52 ods. 2 vety tretej O.z. a poukázal aj na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedený v rozsudku NS SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 4MCdo 14/2014, v ktorom vyslovil právny názor, že ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. a § 52 ods. 2 vety tretej O.z. sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou týchto zákonných ustanovení.

11.2. Uplatnené právo žalobcu považoval prvoinštančný súd za sčasti premlčané, pokiaľ žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 657,24 eur proti žalovaným v 1. a 2. rade, a to ohľadom jednotlivých splátok po 54,77 eur mesačne, ktoré sa stali splatné od 20.6.2010 do 1.6.2011. Žaloba bola podaná na súd dňa 2.6.2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby s poukazom na § 101 O.z. a § 103 O.z., na uplatnenie práva na zaplatenie týchto splátok na súde. Premlčacia doba troch rokov začala plynúť u každej jednotlivej splátky 54,77 eur odo dňa zročnosti každej splátky. Ide o 12 splátok, ktoré sa stali zročnými k 20.6.2010, 20.7.2010, 20.8.2010, 20.9.2010, 20.10.2010, 20.11.2010, 20.12.2010, 20.1.2011, 20.2.2011, 20.3.2011, 20.4.2011, 20.5.2011.

11.3. Nakoľko žalobcom uplatnené právo na zaplatenie týchto splátok nebolo uplatnené na súde v trojročnej premlčacej dobe, už z dôvodu premlčania nároku žalobcu v uplatnenej výške 657,24 eur súd žalobu proti žalovaným v 1. a 2. rade v časti o zaplatenie 657,24 eur zamietol.

12.1. Medzi stranami sporu je sporným, či žalobca má alebo nemá aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku v zmysle podanej žaloby v tomto konaní. Žalobca aktívnu legitímáciu v konaní preukazoval tým,

že žalovaným v 1. a 2. rade postupca oznámil, že pohľadávka postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade bola postúpená na postupníka, t.j. na žalobcu.

12.2. V zmysle judikátu R 119/2003 (týka sa rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 210/2001 z 11.6.2003), relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, pričom súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, pričom dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. Prihliadnuc na obsah toho judikátu je možno vyvodit' záver, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky aj bez ďalšieho (bez pripojenia zmluvy o postúpení pohľadávky) zakladá aktívnu legitímáciu postupníka. Ak však postupník nevie právne relevantným spôsobom preukázať takéto oznámenie postupcu dlžníkovi, postúpenie pohľadávky postupník preukazuje zmluvou o postúpení pohľadávky, pričom v takom prípade sa dlžník môže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

13.1. Súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade na postupníka. Žalobca preukázal písomné vyhotovenie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na postupcu, adresované žalovaným v 1. a 2. rade, avšak nepreukázal, že postupca, Slovenská sporiteľňa, a.s., si splnil svoju povinnosť žalovaným v 1. a 2. rade relevantným spôsobom postúpenie pohľadávky oznámiť. Povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky vyplýva postupcovi zo zákonného ust. § 526 ods. 1 O.z. Podľa názoru súdu nebolo preukázané, že si postupca túto svoju povinnosť splnil.

13.2. Právnu účinnosť oznámenia o postúpení pohľadávky je potrebné posudzovať podľa § 45 ods. 1 O.z., v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Nie je pritom nevyhnutné, aby sa adresát aj skutočne zoznámil s obsahom úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak urobiť. Žalobca nepreukázal, že žalovaným v 1. a 2. rade bolo postúpenie pohľadávky právne účinným spôsobom zo strany postupcu oznámené. Žalobca preukázal, že postupca vyhotovil oznámenia o postúpení pohľadávok postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, ktoré adresoval postupca žalovaným v 1. a 2. rade. Žalobca nepreukázal doklad, že samotný postupca žalovaným v 1. a 2. rade doručil toto oznámenie alebo že im postupca odoslal oznámenie prostredníctvom poštovej prepravy. Za preukázanie splnenia povinnosti postupcu v zmysle § 526 ods. 1 O.z. oznámiť postúpenie pohľadávky žalovaným v 1. a 2. rade, nemožno považovať odovzdanie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade adresované žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, aby toto oznámenie postupcu postupník odosielal žalovaným v 1. a 2. rade.

13.3. V zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok čl. VII. bodu 1 je zrejmé, že dokladom o splnení povinností postupníka doručit' oznámenie postupcu o postúpení dlžníkom, mala byť pre postupcu návratka doručanky (po návrate doručanky sa mal predložiť postupcovi doklad o splnení povinnosti). Návratky o doručení oznámení žalovaným v 1. a 2. rade súdu predložené neboli. Poštovým podacím hárkom žalobcu o odoslaní zásielky žalovaným v 1. a 2. rade nemožno považovať za postačujúce a jednoznačne preukázané splnenie povinnosti postupcu oznámiť žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky postupcu postupníkovi. Z poštového podacieho hárku nevyplýva označenie doručovanej písomnosti žalovanému v 1. rade (podané 19.7.2012) a žalovanej v 2. rade (podané 17.7.2012) (čo sa pre účely potvrdenia odoslania zásielok na poštovú prepravu na podacom hárku ani nevyžadovalo), ako aj na to, že rovnakým dňom ako oznámenie postupcu o postúpení z 18.7.2012 pre žalovaného v 1. rade sú datované výzva postupníka k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a sprievodný list postupníka k jeho výzve k úhrade adresované žalovanému v 1. rade z 18.7.2012. Žalovanej v 2. rade postupník, žalobca, adresoval výzvu postupníka k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a sprievodný list postupníka k jeho výzve k úhrade zo 16.7.2012.

14.1. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca nepreukázal, že nastali právne účinky oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, žalovaným v 1. a 2. rade podľa § 526 ods. 1 O.z. Z tohto dôvodu žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci v zmysle § 526 ods. 2 O.z. sú oprávnení namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom a žalobcom dňa 27.6.2012. Žalobca je preto povinný preukázať v konaní, že pohľadávku, ktorú si uplatňuje v tomto konaní, nadobudol na základe platnej Zmluvy o postúpení pohľadávok. Súd v rámci poskytovanej súdnej

ochrany spotrebiteľa má oprávnenie skúmať i platnosť postúpenia pohľadávky z tejto spotrebiteľskej zmluvy z veriteľa na žalobcu, keďže vzhľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú preukážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

14.2. Pre platné postúpenie pohľadávky postupcu voči dlžníkovi na postupníka vyžaduje sa splnenie zákonných podmienok podľa § 524 a nasl. O.z. a keď je postupcom banka, vyžaduje sa aj splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2012 Z.z. o bankách. Ustanovenie § 525 O.z. určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť dovolené, ale len za určených zákonných podmienok. Podľa § 525 ods. 1 O.z. nemožno postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Za takýto druh pohľadávky je potrebné považovať aj pohľadávku banky voči klientovi, ktorá je predmetom postúpenia na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 27.6.2012. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo vymedzené v ust. § 89 a nasl. uvedeného zákona. Tieto požiadavky a povinnosti vyplývajú pre banku priamo zo zákona.

14.3. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám a povinnostiam nepodlieha, sa tak podstatným obsahom mení obsah právneho vzťahu medzi právnym nástupcom(postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom, ktorý bol medzi pôvodným veriteľom (bankou ako postupcom) a dlžníkom. Z uvedeného dôvodu je potom potrebné vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 O.z. bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

14.4. Vzhľadom na zákonné obmedzenie podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. môže banka platne postúpiť jej pohľadávku len za splnenia tam uvedených podmienok, ak klient riadne a včas nesplní čo i len časť svojho záväzku voči banke, ak na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku bol klient bankou písomne vyzvaný a ak klient je v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní. V prípade, ak podmienky v zmysle § 92 ods.8 uvedeného zákona nie sú splnené, nie je následne možné považovať právny úkon postúpenia pohľadávky za platný a táto pohľadávka je nepostupiteľná z dôvodu, že tejto skutočnosti bráni ust. § 525 ods. 1 O.z. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom je svojím obsahom a účelom v rozpore s ust. § 39 O.z.

15.1. S poukazom na to, že postupcom na základe Zmluvy o postúpení bola banka, pre platnosť Zmluvy o postúpení sa vyžadovalo splnenie určených podmienok aj podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. Písomná výzva banky klientovi právne účinným spôsobom je nevyhnutným predpokladom pre postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu bez súhlasu klienta v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Písomná výzva sa vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky aj v prípade, že súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. V prípade ak súčet omeškaní presahuje jeden rok, je to len dôvodom, pre ktorý banka môže pohľadávku postúpiť bez súhlasu klienta v prípade, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Nie je to dôvodom pre to, aby banka nebola povinná písomne vyzvať klienta k úhrade pred postúpením pohľadávky.

15.2. Žalobca v konaní predložil výzvu postupcu z 23.2.2009 na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovanému v 1. rade, avšak nepreukázal jej zaslanie ani doručenie žalovanému v 1. rade. Žalobca v konaní nepredložil výzvu postupcu na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovanej v 2. rade a ani doklad o zaslaní a o doručení výzvy žalovanej v 2. rade. Žalobca tak nepreukázal, že postupca právne účinným spôsobom vyzval písomne žalovaných v 1. a 2. rade na splnenie ich záväzku pred postúpením pohľadávky postupcu žalobcovi. Už nepreukázaním písomnej výzvy postupcu žalovaným v 1. a 2. rade na úhradu dlhu ako nevyhnutnej podmienky, ktorá sa v každom prípade vyžaduje pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu klienta, nebolo preukázané splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. preto, aby došlo k postúpeniu pohľadávky zo strany postupcu na postupníka.

15.3. Z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2012 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom ako postupníkom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na žalobcu ako postupníka, keď neboli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. O.z. a podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2012 Z.z. a pre rozpor so zákonom Zmluva o postúpení pohľadávok je preto absolútne neplatná podľa § 39 O.z. a žalobca nie je v konaní aktívne legitimovaný na uplatnenie nároku na zaplatenie 1862,18 eur a úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.6.2010 do 6.8.2012 vo výške 135,30 eur a ročného úroku z omeškania 8,75 % zo sumy 1862,18 eur od 7.8.2012 do zaplatenia, keď nepreukázal, že sa stal platne a účinne veriteľom tejto pohľadávky. Súd preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

16. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na to, že žalovaní v 1. a 2. rade mali vo veci úplný procesný úspech, súd rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade majú právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

17. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18.1. V súvislosti s nedostatkom aktívnej vecnej legitimácie v konaní poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie týchto oznámení žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník (v súdenom prípade žalovaní) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani je prípadnej neexistencie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01.

18.2. Nestotožnil sa s odôvodnením súdu, v zmysle ktorého za preukázanie splnenia povinnosti postupcu v zmysle ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno považovať odovzdanie oznámenia o postúpení pohľadávky zo strany postupcu postupníkovi, aby toto oznámenie postupcu postupník odosielal žalovaným, resp. poštový podací hárok žalobcu o odoslaní zásielky žalovaným. V tejto súvislosti odvolateľ uviedol, že spolu s podaniami označenými ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“, ktorými žalobca vyzval žalovaných k dobrovoľnej úhrade dlžnej sumy, bolo žalovaným zo strany žalobcu v jednej zásielke doručované aj Oznámenie o postúpení pohľadávky a tento postup si postupca a žalobca dojednali v čl. VII. Bod 7.1.

18.3. Vzhľadom k vyššie uvedenému považuje žalobca za nesporné, že predloženými podacími hárkami v konaní preukázal odoslanie oznámení postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, pričom uvedené v konaní bez ďalšieho založilo aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd mal povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Uvedený právny názor potvrdila aj aktuálna rozhodovacia prax krajských súdov Slovenskej republiky, z ktorej žalobca poukázal na nasledovné rozhodnutia: uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 5Co/228/2016 z 09.08.2016, sp. zn.5Co/248/2016, z 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 04.05.2016, sp. zn. 1 Co/387/2015 a uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9 Co/133/2013. Je možné preto právne uzavrieť, že súd pochybil a vec nesprávne právne posúdil, ak napriek predloženým oznámeniam o postúpení pohľadávky skúmal platnosť zmluvy o postúpení.

19.1. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je právna úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

19.2. Ani prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade

žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti poukázal na názor W. publikovaný v Súkromnom práve č. 1/2015, z ktorého vyplýva, že doručenie písomne výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou platného postúpenia pohľadávky.

19.3. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB a ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1333 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok, zastáva žalobca názor, že postupca by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015.

20.1. Žalobca taktiež poukázal na bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 ZoB Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť.

20.2. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení ZoB, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchylnú úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona, a to bode 18.14 Všeobecných obchodných podmienok.

21.1. Žalobca zastáva názor, že pohľadávky banky voči svojim klientom nemožno považovať za druh pohľadávok, ktoré v zmysle ust. § 525 ods. 1 OZ nemožno postúpiť. Postúpením takýchto pohľadávok totiž nedochádza k zmene v ich obsahu a ani k zhoršeniu postavenia dlžníka, a preto tento druh pohľadávok nespadá pod okruh výnimiek (ust. § 525 ods. 1 OZ) zo všeobecne platnej zásady, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky môže byť akákoľvek pohľadávka (ust. § 524 ods. 1 OZ). Postúpením pohľadávky banky na inú osobu dochádza len k zmene v osobe veriteľa.

21.2. Žalobca má za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a na daný prípad bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka (OBZ), keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah a to aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal na to, že Najvyšší súd SR, okrem rozhodnutí sp. zn. 2M Cdo 3/2001 zo dňa 28.04.2011 a sp. zn. 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013 opätovne potvrdil správnosť aplikácie ustanovení OBZ na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 sp. zn. 7 MCdo 9/2014, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou pre nesprávne právne posúdenie, kedy tieto súdy nesprávne aplikovali Občiansky zákonník na predmetný zmluvný vzťah.

22. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Záver súdu o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu a premlčaní časti uplatneného nároku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP ho zruší a vráti vec súdu prevej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania v sume 219,71 eura.

23. K odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu majú za to, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia merita veci.

24.1. Uviedli, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., je povinný v zmysle § 120 ods. 1 Os.p. tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

24.2. Žalobca nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a tak nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené postavenie žalobcu predmet sporu určený žalobcom nemá žiadny hmotnoprávny vzťah k žalovanému a žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou.

24.3. Nebolo preukázané, že právny predchodca (banka) zaslal žalovanému výzvu pred postúpením pohľadávky. Nepredložením dôkazu o odoslaní Výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2011 Z.z. o bankách žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Ak by žalobca doložil Výzvu zo systému, musí preukázať, že túto Výzvu aj skutočne banka zaslala žalovanému. Existuje dôvodná obava, že právny predchodca žalobcu vygeneroval zo systému výzvu, ktorú doložil v konaní, ale je potrebné zaoberať sa aj tým, kedy bola výzva doručená žalovanému, a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90 dňovej lehoty po splatnosti záväzkov žalovaného, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 481/2001 Z.z. o bankách. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k správne záveru, že neboli dodržané podmienky postúpenia pohľadávky, keďže žalobca dôkaz preukazujúci odoslanie výzvy ani neoznačil ani nijako nepreukázal.

25.1. Pri tzv. bankových úveroch, kde je postupcom banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zák. č. 481/2001 Z.z. o bankách. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami.

25.2. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

25.3. Ak by žalobca dodržal podmienky postúpenia pohľadávky (teda, že by preukázal doručenie výzvy banky žalovanému, po tomto doručení by banka vyčkala 90 dní a až následne by postúpila bankovú pohľadávku), banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná. Povinnosť právneho predchodcu o zaslaní výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách nemožno nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Vyhlásenie nijako nepreukazuje splnenie povinnosti odoslať výzvu. Takýto postup by bol priamo v rozpore s kontradiktórnosťou konania, kedy žalobca niečo tvrdí, no nevie to preukázať. Doručenie výzvy žalovaní spochybňujú.

26.1. Právny predchodca žalobcu (banka) nevyhlásil pred postúpením pohľadávky mimoriadnu splatnosť úveru, resp. ak ju vyhlásil, tak v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 9 OZ). Poukazujúc na ust. § 53 ods. 9 OZ žalovaní uviedli, že veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote, avšak banka vopred neupozornila žalovaného v lehote určenej zákonom na uplatnenie svojho práva (vyhlásenie splatnosti) pred tým ako úver zosplatnila, a tak nemohlo dôjsť k vyhláseniu splatnosti.

26.2. Ak teda banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, domnievajú sa, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením, takýto postup potom odporuje zákonu (§ 53 ods. 9 OZ) a preto je neplatný (§ 39 OZ). Súčasne treba konštatovať, že v takomto prípade boli

predmetom postúpenia pohľadávky aj čiastkové nároky žalobcu, ktoré sa nestali splatnými, keďže banka zosplatnila úver v rozpore s § 53 ods. 9 OZ. Žalovaní poukázali na viacero rozhodnutí krajských súdov SR (KS v Trenčíne sp. zn. 5 Co/460/2015 zo dňa 13.1.2016, KS v Bratislave sp. zn. 6 Co/203/2015 zo dňa 19.5.2015, KS v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.1.2016, KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16 Co/89/2016 zo dňa 17.3.2016 a KS v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.3.2015.

26.3. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 11C/215/20145 zo dňa 12.1.2017 potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalobcu nahradiť trovy odvolacieho konania žalovaných v plnej výške do 3 dní od vydania rozhodnutia.

27. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výrokoch vecne správne potvrdil.

28.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

28.2. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

29.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

29.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 187 ods. 2 CSP).

30. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

31. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia sú postačujúce aj pre odvolací súd, správne tiež aplikoval právne predpisy a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje so správnymi závermi napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby, uvedenými v jeho odôvodnení.

32. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. Aktívnu vecnou legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo205/2009).

34. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku zistil, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v otázke rozhodujúcej pre posúdenie danej veci - v otázke aktívnej legitímácie žalobcu a už sa vôbec nemal zaoberať ex offio ani čiastočným premlčaním nároku žalobcu. S poukazom na uvedené, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

35. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie, s ohľadom na dôvody podaného odvolania žalobcu, odvolací súd udáva, že v prejednávanej veci bolo zrejmé, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákonom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis. Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka je potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky podľa Zákona o bankách, zakotvenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Toto ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá je dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky, pričom súd prvej inštancie ustálil správny právny záver, keď uviedol, že právny predchodca žalobcu splnenie týchto podmienok nepreukázal.

36.1. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom- postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zák. bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

36.2. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Obč. zák. účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Obč. zák. ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Obč. zák. nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

36.3. Z uvedeného vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Obč. zák., ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. že uvedené v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávkou uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala a túto výzvu mu i doručila na splnenie jeho záväzku. Žalobca v konaní síce výzvu predložil, ale nepreukázal, že ju i doručil jeho predchodca žalovanému. Nebolo preto preukázané, že žalovanému doručil pôvodný veriteľ výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách

a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Uvedený predpoklad je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musí byť splnený v čase postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie sa tak správne vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď mal za to, že táto v predmetnom konaní nie je daná, keď žalobca predložil súdu výzvu právneho predchodcu žalobcu na plnenie, ale doručenie tejto výzvy nepreukázal. Žalobca nepreukázal, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade na postupníka.

36.4. Žalobca síce preukázal písomné vyhotovenie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade na postupcu, adresované žalovaným v 1. a 2. rade, avšak nepreukázal, že postupca, Slovenská sporiteľňa, a.s., si splnil svoju povinnosť oznámiť právne relevantným spôsobom postúpenie pohľadávky žalovaným v 1. a 2. rade. Žalobca síce preukázal, že postupca vyhotovil oznámenia o postúpení pohľadávok postupcu voči žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, ktoré adresoval postupca žalovaným v 1. a 2. rade, avšak nepreukázal doklad, že postupca doručil žalovaným v 1. a 2. rade toto oznámenie alebo že im postupca odoslal oznámenie prostredníctvom poštovej prepravy. Súd prvej inštancie správne uviedol, že za preukázanie splnenia povinnosti postupcu v zmysle § 526 ods. 1 O.z. oznámiť postúpenie pohľadávky žalovaným v 1. a 2. rade, nemožno považovať odovzdanie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade adresované žalovaným v 1. a 2. rade postupníkovi, aby toto oznámenie postupcu postupník odosiela žalovaným v 1. a 2. rade.

36.5. Súd prvej inštancie tak správne postupoval, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. S ohľadom na dôvod zamietnutia žaloby a nenaplnenie zákonného predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky je potom ďalšia argumentácia žalobcu v podanom odvolaní, týkajúca sa splatnosti pohľadávky a vyhlásenia jej mimoriadnej splatnosti bezpredmetná. Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offio aj bez námietky žalovaného prihladať.

37. Odvolací súd k vecnej správnosti napadnutého rozsudku dodáva, že s touto otázkou sa už vo svojom rozhodnutí vyporiadal aj NS SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom vo vzťahu k ustanoveniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách uviedol, že pre správne pochopenie významu a povahy tejto právnej úpravy podľa názoru dovolacieho súdu nepostačuje vychádzať z jej zaradenia do konkrétnej časti zákona, či dokonca do určitého zákona, ale nevyhnutným je práve posúdenie, či posudzovaná úprava reguluje správanie subjektov verejného práva, alebo naopak, dopadá na súkromnoprávne konanie. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy o úvere treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta s plnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta s plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia. Za neudržateľnú považoval argumentáciu, podľa ktorej v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky, napriek neskoršiemu plneniu klienta a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť. Uviedol, že ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky

podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez plnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto právnej úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

38. Vychádzajúc z uvedených skutočností rozhodol odvolací súd tak ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

39.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39.3. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39.4. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu ako procesne úspešnej strane v odvolacom konaní.

41. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).